

ਮੋਦੀ ਮੁਕਤ ਭਾਰਤ ਲਈ ਮੁਕਤੀ ਅੰਦੋਲਨ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ

ਮੋਦੀ ਦਾ ਗੁਬਾਰਾ ਫਟ ਚੁੱਕਾ ਹੈ

ਕਰਨਾਟਕ ਚੋਣਾਂ ਨੇ ਮੋਦੀ ਸਮੇਤ ਸਭ ਭਾਜਪਾ ਆਗੂਆਂ ਦੀ ਬੌਧਿਕ ਕੰਗਾਲੀ ਦਾ ਪਰਦਾ ਫਾਸ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਹਰ ਜਾਗਰੂਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੋਦੀ ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪ੍ਰਿਤਪਾਲਕ ਆਰ ਐੱਸ ਐੱਸ ਕੋਲ ਨਾ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਦਾ ਕੋਈ ਇਤਿਹਾਸ ਹੈ, ਨਾ ਫਿਰਕੂ ਨਫਰਤ ਫੈਲਾਉਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਜਨਤਾ ਨੂੰ ਚੋਣ ਲਈ ਕੋਈ ਵਿਕਾਸਮੁਖੀ ਯੋਜਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਰਾਜਸੱਤਾ ਉੱਤੇ ਪੁੱਜਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੋਦੀ ਨੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਤੇ ਜਨਤਾ ਦੀਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਵੱਲ ਕਦੇ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਨਾਲ ਲੜਨ ਦੇ ਨਾਂਅ ਉੱਤੇ ਈ ਡੀ, ਆਈ ਟੀ ਤੇ ਸੀ ਬੀ ਆਈ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਸਲੀ ਕੰਮਾਂ ਤੋਂ ਹਟਾ ਕੇ ਵਿਰੋਧੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਆਗੂਆਂ ਪਿੱਛੇ ਲਾ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਸਭ ਬੈਂਕ ਫਰਾਡੀਆਂ ਨੂੰ ਲੁੱਟ ਦਾ ਮਾਲ ਲੈ ਕੇ ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਭੱਜ ਜਾਣ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਤੇ ਜਿਹੜੇ ਅਫ਼ਾਨੀ ਵਰਗੇ ਰਹਿ ਗਏ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ ਅੰਦਰ ਲੁੱਟਮਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਹਰ ਮੌਕਾ ਬਖਸ਼ਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਬੋਜ਼ਰਮੀ ਨਾਲ ਭਾਜਪਾ ਦੀ ਤਜੌਰੀ ਨੌਕੋ-ਨੌਕ ਭਰ ਲਈ ਗਈ ਹੈ।

ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਏਨੇ ਗੁਨਾਹਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਏਨੇ ਸਾਲ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਮੋਦੀ ਦੀ ਖਿੱਚ ਕਿਉਂ ਬਣੀ ਰਹੀ ਤੇ ਕੁਝ ਹਿੱਸੇ ਅੰਦਰ ਹਾਲੇ ਵੀ ਬਣੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਮਾਰਕਸੀ ਸਿਧਾਂਤ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਸਤੂ ਦੇ ਦੋ ਮੁੱਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਇੱਕ ਉਪਯੋਗੀ ਮੁੱਲ ਤੇ ਦੂਜਾ ਮਨਾਫ਼ਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਵਾਧੂ ਮੁੱਲ ਜਾਂ ਕਦਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਨੁੱਖੀ ਸੁਭਾਅ ਜਾਂ ਪਰਥ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਵੀ ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਮੁੱਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਆਮ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਮਜ਼ੇ ਲੈਣਾ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਸਤੂ ਦੇ ਉਪਯੋਗੀ ਮੁੱਲ ਤੇ ਵਾਧੂ ਮੁੱਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸੰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਜ਼ੇ ਲੈਣ ਤੇ ਹਕੀਕਤ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸੰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਮਿਸਾਲ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਪਨੀਆਂ ਆਪਣਾ ਮਾਲ ਵੇਚਣ ਲਈ ਵਧੀਆ ਪੈਕਿੰਗ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਕੋਈ ਵਸਤੂ ਖਰੀਦਣ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਸਤੂ ਨਹੀਂ, ਪੈਕਿੰਗ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸੁੰਦਰ ਪੈਕਿੰਗ ਦੇਖ ਕੇ ਅਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਵਾਹ! ਕਿੰਨੀ ਵਧੀਆ ਚੀਜ਼ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਸਾਡੀ ਵਾਹ ਦਾ ਵਸਤੂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸੰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਹੋ ਵਾਹ ਮਜ਼ੇ ਵਾਲਾ ਵਾਧੂ ਮੁੱਲ ਹੈ। ਸਰਮਾਏਦਾਰ ਸਾਡੀ ਇਸ ਮਜ਼ਾ ਗਰੰਥੀ ਨੂੰ ਸਹਿਲਾਉਣ ਲਈ ਹੀ ਸੁੰਦਰ ਮਾਡਲਾਂ ਤੇ ਟੀ ਵੀ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰਾਂ ਉੱਤੇ ਅਰਥਾਂ ਰੁਪਏ ਖਰਚ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੋਦੀ ਦਾ ਕੋਈ ਉਪਯੋਗੀ ਮੁੱਲ ਨਹੀਂ, ਉਨ੍ਹਾ ਦੀ ਖਿੱਚ ਦਾ ਕਾਰਨ ਫਿਰਕੂ ਜਨੁੰਦ, ਗੋਦੀ ਮੀਡੀਆ ਰਾਹੀਂ ਉਨ੍ਹਾ ਦੇ ਮਜ਼ੇ ਵਾਲੇ ਵਾਧੂ ਮੁੱਲ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਾਰਨ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾ ਦਾ ਵਾਧੂ ਮੁੱਲ ਬਣਿਆ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਪਿਛਲੇ ਸਾਰੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਮੋਦੀ ਤੇ ਦੂਜੇ ਭਾਜਪਾ ਆਗੂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਮਜ਼ਾ ਗਰੰਥੀ ਉੱਤੇ ਕੁਤਕੁਤਾੜੀਆਂ ਕੱਢ ਕੇ ਹੀ ਆਪਣੀ ਦੁਕਾਨ ਚਲਾਉਂਦੇ ਆ ਰਹੇ ਹਨ। ਭਾਜਪਾ ਦਾ ਡਬਲ ਇਜ਼ਣ ਦਾ ਨਾਅਰਾ ਵੀ ਕੰਪਨੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਪਿੱਛੇ ਇੱਕ ਮੁਫ਼ਤ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਾਡਾ ਵਿਧਾਇਕ ਜਿਤਾਓ, ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮੋਦੀ ਮੁਫ਼ਤ ਵਿੱਚ ਦੇਵਾਂਗੇ।

ਕਰਨਾਟਕ ਚੋਣਾਂ ਵਿੱਚ ਭਾਜਪਾ ਪ੍ਰਧਾਨ ਜਗਤ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਨੱਢਾ ਦੇ ਇੱਕ ਭਾਸ਼ਣ ਦੀ ਵੇਨਗੀ ਦੇਖੋ। ਚੋਣ ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਭਾਸ਼ਣ ਦੌਰਾਨ ਉਹ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਵਾਲ ਕਰਕੇ ਫਿਰ ਆਪ ਹੀ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। “9 ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਭਾਰਤ ਕਿਹੋ ਜਿਹਾ ਸੀ? ਕ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰੀ ਭਾਰਤ। ਕੈਸਾ ਭਾਰਤ ਸੀ? ਫੈਸਲੇ ਨਾ ਲੈਣ ਵਾਲਾ ਭਾਰਤ। 2014 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਭਾਰਤ ਕਿਹੋ ਜਿਹਾ ਸੀ? (ਫਿਰ ਨੱਢਾ ਗੋਡਿਆਂ ਭਾਰ ਚੱਲਣ ਦਾ ਨਾਟਕ ਕਰਦਾ ਹੈ) ਗੋਡੇ ਟੇਕ ਕੇ ਤੁਰਨ ਵਾਲਾ ਭਾਰਤ।”

ਅਸੀਂ ਅਜ਼ਾਦੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ। ਅਨਾਜ ਵਿੱਚ ਨਿਰਭਰਤਾ, ਸਨਅਤੀ ਤਰੱਕੀ, ਪੁਲਾੜ ਵਿਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਸਮਰੱਥਾ, ਪ੍ਰਮਾਣੂ ਊਰਜਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਤੇ ਹਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਵਿਗਿਆਨੀ ਪੈਦਾ ਕੀਤੇ। ਫੌਜ ਨੇ ਵੀ ਕਦੇ ਗੋਡੇ ਨਹੀਂ ਟੇਕੇ, ਪਰ ਨੱਢਾ ਨੂੰ ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਉਹ ਤਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਮਜ਼ਾ ਗਰੰਥੀ ਨੂੰ ਸਹਿਲਾ ਕੇ ਵੇਰਾਂ ਲੁੱਟਣੀਆਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ।

ਹੁਣ ਲਓ ਮੋਦੀ ਦੀ ਗੱਲ। ਕਰਨਾਟਕ ਦੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਭਾਜਪਾ ਨੇ ਮੋਦੀ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਿੱਚ ਲੜੀਆਂ ਸਨ। ਮਣੀਪੁਰ ਹਿੱਸਾ ਵਿੱਚ ਸੜ ਰਿਹਾ ਸੀ, 73 ਬੰਦੇ ਮਾਰੇ ਜਾ ਚੁੱਕੇ ਸਨ, ਪਰ ਮੋਦੀ ਦੇ ਸਿਰ ਉੱਤੇ ਕਰਨਾਟਕ ਜਿੱਤਣ ਦਾ ਜਨੂੰਨ ਚੜ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਮੋਦੀ ਨੇ ਲਗਾਤਾਰ ਰੈਲੀਆਂ ਤੇ ਰੋਡ ਸ਼ੋਅ ਕੀਤੇ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾ ਕੋਲ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਚੋਣ ਲਈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਨਾ ਉਨ੍ਹਾ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਦਾ ਕੋਈ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਤੇ ਨਾ ਹੀ ਨਾਲੀ ‘ਚੋਂ ਗੈਸ ਕੱਢਣ ਵਰਗੇ ਤਜਰਬੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਸਾਂਝੇ ਕੀਤੇ। ਕਾਂਗਰਸ ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ ਸਾਹਮਣੇ ਉਹ ਬੇਹੱਦ ਲੱਚਰ ਤੇ ਲਾਚਾਰ ਦਿਖਾਈ ਦਿੱਤੇ। ਉਹ ਸਾਰੀ ਚੋਣ ਮੁਹਿੰਮ ਦੌਰਾਨ ਨਾਟਕ ਕਰਦੇ ਰਹੇ। ਗੋਡੀ ਨਾਲ ਲਟਕ ਕੇ ਡੁੱਲਾਂ ਦੀ ਵਰਖਾ ਵਿੱਚ ਰੋਡ ਸ਼ੋਅ। ਕਦੇ-ਕਦੇ ਗੋਡੀ ‘ਚੋਂ ਉਤਰ ਕੇ ਖਾਲੀ ਸੜਕ ਉੱਤੇ ਦੀਵਾਨਿਆਂ ਵਾਂਗ ਟਹਿਲਣਾ, ਮੋਦੀ ਦੀ ਇਸ ਮੁਹਿੰਮ ਦਾ ਸਿਖਰ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਕਾਂਗਰਸ ਨੇ ਬਜਰੰਗ ਦਲ ‘ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਦੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਉਹ ਜੈ ਬਜਰੰਗ ਬਲੀ ਦੇ ਨਾਅਰੇ ਲਾਉਣ ਲੱਗੇ। ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਮਜ਼ਾ ਗਰੰਥੀ ਨੂੰ ਸਹਿਲਾਉਣ ਲਈ “ਜੈ ਬਜਰੰਗ ਬਲੀ, ਤੇਂਡ ਦੇ ਦੁਸ਼ਮਨ ਕੀ ਨਲੀ” ਦਾ ਜਾਪ ਕਰਨ ਲੱਗੇ। ਜਦੋਂ ਖੜਗੇ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾ ਨੂੰ ਸੱਪ ਕਹਿ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਉਹ ਰੋਣ ਦੀ ਮੁਦਰਾ ਵਿੱਚ 91 ਗਾਲ਼ੂਂ ਦਾ ਰੋਣਾ ਰੋਣ ਲੱਗ ਪਏ। ਮੋਦੀ ਨੇ ਚੋਣਾਂ ਵਿੱਚ ਸਭ ਕੁਝ ਕੀਤਾ। ਫਿਲਮ ‘ਦਿ ਕੇਰਲਾ ਸਟੋਰੀ’ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵੀ ਕੀਤੀ। ਬੱਸ ਇੱਕ ਰਾਜਨੀਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਕਹਾਵਤ ਹੈ ਕਿ ਵਿਅਕਤੀ ਕੁਤਕੁਤਾੜੀਆਂ ਇੱਕ ਹੱਦ ਤੱਕ ਹੀ ਸਹਿਣ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਤਕਲੀਫ਼ਦੇਹ ਹੋ ਜਾਣ ਤਾਂ ਮੁੱਕਾ ਮਾਰ ਕੇ ਜਾੜ੍ਹਾਂ ਕੱਢ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਕਰਨਾਟਕ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਇਹੋ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਮੋਦੀ ਨੇ 20 ਹਲਕਿਆਂ ਵਿੱਚ ਰੈਲੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ 15 ਉੱਤੇ ਭਾਜਪਾ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਹਾਰ ਦਾ ਮੂੰਹ ਦੇਖਣਾ ਪਿਆ ਹੈ। ਮੋਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਮੁਮਕਿਨ ਹੈ, ‘ਬੱਸ ਮੋਦੀ ਨਾਮ ਹੀ ਕਾਫੀ ਹੈ’ ਦੀਆਂ ਕਾਇਮ ਕੀਤੀਆਂ ਮਿੱਥਾਂ ਅੱਜ ਗੁਬਾਰੇ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫਟ ਚੁੱਕੀਆਂ ਹਨ।

ਜਦੋਂ ਦੁਨੀਆ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਲੋਕਤੰਤਰ ਮਈ 2024 ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਆਮ ਚੋਣਾਂ ਵੱਲ ਵਧ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ ‘ਚ ਰਹਿ ਰਹੇ ਭਾਰਤੀ ਆਪਣੇ ਮੁਲਕ ਨੂੰ ਹਿੰਦੂ ਸਰਵਉੱਚਤਾਵਾਦੀ ਆਗੂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰਾਉਣ ਲਈ ਲਾਮੁਬੰਦ ਹੋਣ। ਨਰਿੰਦਰ ਮੋਦੀ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਮਈ 2014 ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਦਾ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮੰਤਰੀ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਸੱਤਾ ਵਿੱਚ ਲੱਗਣਗੇ 10 ਸਾਲ ਪੂਰੇ ਕਰ ਲਏ ਹਨ।

ਆਰ.ਐੱਸ.ਐੱਸ. ਜੋ ਇੱਕ ਸੱਜੇਪੱਖੀ ਅਤੇ ਅਸਹਿਣਸ਼ੀਲ ਸੰਭਿਆਚਾਰਕ ਜਥੇਬੰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਸੋਸ਼ਲ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਦੁਆਰਾ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰਕ ਹਿੰਦੂ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਕੱਟੜ ਮੈਂਬਰ ਮੋਦੀ ਹੁਕਮਰਾਨ ਭਾਜਪਾ ਦਾ ਆਗੂ ਹੈ। ਇਹ ਪਾਰਟੀ ਆਪਣੇ ਘੱਟਗਿਣਤੀ ਵਿਰੋਧੀ ਰੁਖ ਲਈ ਜਾਣੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਦੋਂ ਮੋਦੀ ਗੁਜਰਾਤ ਦਾ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਸੀ, ਉਦੋਂ ਸੰਨ 2002 ‘ਚ ਜੋ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦਾ ਕਤਲੋਆਮ ਹੋਇਆ, ਉਹ ਉਸ ਦੀ ਮਿਲੀਭੂਗਤ ਨਾਲ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸ ਉੱਪਰ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਕਦੇ ਆਇਦ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਜਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੇ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਨਹੀਂ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ, ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਸਰਕਾਰਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਵੀਜਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੀਆਂ ਰਹੀਆਂ। ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਨੌਂ ਸਾਲ ਪੂਰੇ ਹੋਏ ਤਾਂ ਬੀ ਬੀ ਸੀ ਨੇ ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਵਿਲਮ ਰਿਲੀਜ਼ ਕੀਤੀ, ਜੋ ਗੁਜਰਾਤ ਕਤਲੋਆਮ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਗੁਜਰਾਤ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਿ ਮੋਦੀ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਸਿਰਫ਼ ਡਾਕੂਮੈਂਟਰੀ ਉੱਪਰ ਪਾਬੰਦੀ ਹੀ ਨਹੀਂ ਲਗਾਈ, ਸਗੋਂ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਬੀ ਬੀ ਸੀ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਉੱਪਰ ਪੈਂਸ ਜਮਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵੀ ਕੀਤੀ। ਐਫਰ ਇਹ ਮੋਦੀ ਦੁਆਰਾ ਮਨੁੱਖਤਾ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਇੱਕੋ-ਇਕ ਜ਼ਰਮ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਸਮੇਤ ਸਾਰੀਆਂ ਧਾਰਮਿਕ ਘੱਟਗਿਣਤੀਆਂ ਉੱਪਰ ਹਮਲੇ ਵਧੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਮੋਦੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਮਾਇਤੀਆਂ ਨੇ ਸਿਆਸੀ ਆਲੋਚਕਾਂ ਅਤੇ ਵਿਰੋਧੀ ਖਿੱਚ ਉੱਪਰ ਹਮਲੇ ਤੇਜ਼ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਦਹਿਸ਼ਤਜ਼ਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪੁਲਸ ਅਤੇ ਖੁਫ਼ੀਆ ਏਜੰਸੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਆਜ਼ਾਦ ਮੀਡੀਆ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਨੂੰ ਬੇਬੋਲ ਕੇ ਕੁਚਲਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਮੋਦੀ ਨੇ ਪੂਰੇ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਗੁਜਰਾਤ ਵਿੱਚ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਸਿਆਸੀ ਧਰੁਵੀਕਰਨ ਨਾਲ ਬਹੁਗਿਣਤੀਵਾਦ ਦਾ ਨਾਇਕ ਬਣਿਆ ਸੀ। ਆਖ਼ਿਰਕਾਰ ਗੁਜਰਾਤ ਉੱਪਰ ਪ੍ਰਯੋਗਸ਼ਾਲਾ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਮੋਦੀ ਦੇ ਕੱਟੜਪੰਦੇ ਪ੍ਰਯੋਗ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਭਰਪੂਰ ਲਾਭ ਦਿੱਤੇ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਬਹੁਤ ਲੰਮੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਸੱਤਾ ‘ਚ ਟਿਕਿਆ ਰਹਿ ਸਕਿਆ। ਅੱਜ ਵੀ ਉਸ ਦੀ ਪਾਰਟੀ 2002 ਦੇ ਖ਼ੂਨ-ਖਰਾਬੇ ਦਾ ਲਾਭ ਉਠਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਪਿਛਲੀਆਂ

ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਚੋਣਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਜਿੱਤ ਦਿਵਾਈ, ਜਦੋਂ ਭਾਜਪਾ ਆਗੂਆਂ ਨੇ ਮੁਸਲਿਮ ਵਿਰੋਧੀ ਕਤਲੋਆਮ ਦੇ ਭੂਤ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਬੋਜ਼ਰਮੀ ਨਾਲ ਵਗਾਇਆ।

ਆਓ ਇਸ ਹਕੀਕਤ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰੀਏ ਕਿ ਆਰ.ਐੱਸ.ਐੱਸ. ਅਤੇ ਭਾਜਪਾ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਮਨਸੂਬੇ ਫ਼ੁਪਾਏ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ‘ਗੁਰਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ’ ਉੱਪਰ ਚੀਨ ਅਤੇ ਸੂਚ ਦਾ ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇ ਵਾਰ ਭਾਰੀ ਬਹੁਮਤ ਨਾਲ ਸੱਤਾ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਹਮਾਇਤ ਤੋਂ ਉਤਸ਼ਾਹਤ ਹੋ ਕੇ ਮੋਦੀ ਹੋਰ ਵੀ ਬੇਕਿਰਕ ਅਤੇ ਹੋਕਾਰੀ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲੀਆਂ ਸਰਕਾਰਾਂ ਸੋਲਾਂ-ਕਲਾ ਸੰਪੂਰਨ ਸਨ ਅਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਗ਼ਲਤ ਕੰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਭਾਜਪਾ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਵਿਲੱਖਣ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਆਰ.ਐੱਸ.ਐੱਸ. ਦੇ ਫ਼ਤਵੇ ਨਾਲ ਚਲਾਈ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸਫ਼ਰ 1925 ‘ਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਬਰਤਾਨਵੀ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਹੀ ਪੂਰੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਜਨਤਕ ਕਵਾਇਦਾਂ ਅਤੇ ਇਕੱਠੇ ਰਾਹੀਂ ਆਰ.ਐੱਸ.ਐੱਸ. ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਦਿਮਾਗਾਂ ‘ਚ ਹਿੰਦੂ ਰਾਸ਼ਟਰ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਜ਼ਹਿਰ ਭਰਨ ‘ਚ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋਈ ਆ ਰਹੀ ਹੈ। ਵਿਡੇਓਆਂ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸੰਘੀਆਂ ਨੇ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ, ਸਗੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਾਂ ਕਦੇ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦਿਲਚਸਪੀ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਹਮਾਇਤੀ ਨੇ ਮੋਹਨਦਾਸ ਕਰਮਚੰਦ ਗਾਂਧੀ ਦਾ ਕਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਸ਼ਾਂਤਮਈ ਆਜ਼ਾਦੀ ਅੰਦੋਲਨ ਦਾ ਇੱਕ ਸਿਰਮੋਰ ਆਗੂ ਸੀ। ਗਾਂਧੀ ਦਾ ਕਤਲ ਧਰਮ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਅਤੇ ਹਿੰਦੂ-ਮੁਸਲਿਮ ਏਕਤਾ ਦੀ ਵਕਾਲਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਹਿੰਦੂ ਰਾਸ਼ਟਰ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਕਰਕੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਕਾਂਡ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੰਘ ਉੱਪਰ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਲਈ ਪਾਬੰਦੀ ਵੀ ਲਗਾਈ ਗਈ ਸੀ।

ਮੋਦੀ ਵੱਲੋਂ ਗਾਂਧੀ ਦਾ ਸਤਿਕਾਰ ਪਾਬੰਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਕੁਝ ਆਗੂ ਉਸ ਦੇ ਕਾਤਲਾਂ ਦੀ ਸ਼ੋਆਮ ਮਹਿੰਮਾ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਮੋਦੀ ਵੱਲੋਂ ਵੀ.ਡੀ. ਸਾਵਰਕਰ ਦੀ ਤਾਰੀਫ਼ ਤੇ ਵਧੇਰੇ ਆਪ-ਵਿਰੋਧੀ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ, ਜੋ ਵਿਵਾਦਾਂ ‘ਚ ਘਿਰਿਆ ਸ਼ਖ਼ਸ ਹੈ। ਗਾਂਧੀ ਦੇ ਕਤਲ ਲਈ ਕਾਤਲਾਂ ਨੂੰ ਡੜਕਾਉਣ ਵਾਲਾ ਸਾਵਰਕਰ ਹੀ ਸੀ, ਪਰ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਘਾਟ ਕਰਨ ਉਹ ਬਰੀ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਵਿਰਾਸਤ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਆਰ.ਐੱਸ.ਐੱਸ. ਅਤੇ ਭਾਜਪਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਐਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਦੇਸ਼ਭਗਤੀ ਉੱਪਰ ਬੇਬੋਜ਼ਰਗੀ ਜ਼ਾਹਿਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਜ਼ਬਰ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਿਹੜਾ ਵੀ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਉਸ ਦੀ ਆਲੋਚਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਸੰਘੀਆਂ ਹੀ ਦੇਸ਼ ਵਿਰੋਧੀ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਲ੍ਹ ਦੀਆਂ ਸਲਾਖਾਂ ਪਿੱਛੇ ਡੱਕਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ

ਹੈ।

ਦੁਨੀਆ ਬਹੁਤ ਹੱਦ ਤੱਕ ਆਰ.ਐੱਸ.ਐੱਸ. ਦੀ ਪਿਣਟਾਉਣੀ ਹਕੀਕਤ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਹਿਟਲਰ ਵਰਗੇ ਜ਼ਾਲਮਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਲਈ। ਇਸ ਦੇ ਬਾਨੀਆਂ ਨੇ ਯਹੂਦੀ ਸਰਬਨਾਸ਼ ਨੂੰ ਵੀ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ, ਪਰ ਦੁਨੀਆ ਦੇ, ਖਾਸ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਪੱਛਮੀ ਜਗਤ ਦੇ ਆਗੂਆਂ ਉੱਪਰ ਚੀਨ ਅਤੇ ਸੂਚ ਦਾ ਭੂਤ ਕੁਝ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੀ ਸਵਾਰ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਰਵਾਇਤੀ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਮੋਦੀ ਨੂੰ ਖ਼ੁਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ‘ਚ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਕਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸਹਿਜੇ ਹੀ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਜਦਕਿ ਬਣਦਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਿਆਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਮੋਦੀ ਉੱਪਰ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਲਗਾਈਆਂ ਜਾਣ। ਜਦੋਂ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਗੱਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਪ੍ਰਵਾਸੀ ਭਾਰਤੀਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਰ ਦੇ ਕੇ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਿਲੈਕਟਿਵ ਹਨ।

ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਜੋ ਭਾਰਤੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਘਟਨਾ-ਵਿਕਾਸਾਂ ਤੋਂ ਡਿਕਰਮੇਂਦ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਮੋਦੀ ਅਤੇ ਆਰ.ਐੱਸ.ਐੱਸ. ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰਾਉਣ ਲਈ ਸਖ਼ਤ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਮੰਗਵਾ ਹੈ।

2024 ਦੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਕੋਈ ਸਧਾਰਨ ਚੋਣਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਇਸ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਆਰ.ਐੱਸ.ਐੱਸ. ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੀ ਜਨਮ ਜ਼ੁਬਾਬਦੀ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ ‘ਤੇ ਮਨਾਈ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤ ਨੂੰ “ਹਿੰਦੂ ਰਾਸ਼ਟਰ” ਵਜੋਂ ਮੁੜ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿੱਥੇ ਗੈਰ-ਹਿੰਦੂਆਂ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ਿਤ ਦਰਜੇ ਦੇ ਨਾਗਰਿਕ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਹੁਣ ਸਮਾਂ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਵਿਰਾਸਤ ਦੇ ਆਲਮੀ ਨਾਗਰਿਕ ਜਥੇਬੰਦ ਹੋਣ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਆਜ਼ਾਦੀ ਘੁਲਾਟੀਆਂ ਦੇ ਸੁਪਨਿਆਂ ਦੇ ਮੁਲਕ ਦਾ ਮੁੜ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਸਮਾਨਤਾਵਾਦੀ ਅਤੇ ਮਾਨਵੀ ਸਮਾਜ ਦੀ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ, ਜਿੱਥੇ 1913 ਵਿੱਚ ਗ਼ਦਰ ਪਾਰਟੀ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ - ਇਹ ਚਿੰਤਾ ਦਾ ਵੱਡਾ ਕਾਰਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਗ਼ਦਰ ਲਹਿਰ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਭਾਰਤੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਬਰਤਾਨਵੀ ਬਸਤੀਵਾਦੀ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਤੇ ਧਰਮ ਨਿਰਪੱਖ ਗਣਰਾਜ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਗ਼ਦਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਆਓ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਾਠੇ ਪੂਰਨਿਆਂ ‘ਤੇ ਚੱਲੀਏ। ਅੱਜ ਵੇਟ ਨੇ ਗੋਲੀ ਦੀ ਥਾਂ ਲੈ ਲਈ ਹੈ। ਜੇ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਹੱਥ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨ ਲਈ ਭਾਰਤ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਬਾਰੇ ਸੋਚ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਜੋ ਜ਼ੋਰਮ ਉਨ੍ਹਾ ਦੇ ਆਰ.ਐੱਸ.ਐੱਸ. ਵਿਰੁੱਧ ਲੜ ਰਹੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਮਈ 2024 ਦੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਵਿੱਚ ਭਾਜਪਾ ਨੂੰ ਹਰਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰਿਆਂ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਬਦਲਵਾਂ ਤਰੀਕਾ ਇਹ ਵੀ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਰਹਿ ਕੇ ਆਨਲਾਈਨ ਜਾਂ ਫ਼ੋਨ ਕਾਲਾਂ ਰਾਹੀਂ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ।

ਦੁਨੀਆ ਭਰ ‘ਚ ਜਾਗਰੂਕਤਾ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜਨਤਕ ਰੈਲੀਆਂ ਦਾ ਆਯੋਜਨ ਪੱਛਮੀ ਮੀਡੀਆ ਅਤੇ ਇਨਸਾਜ਼ਤਾਨਾਂ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਬਾਰੇ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਦਬਾਅ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਤਰੀਕਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਮੋਦੀ ਗਲੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਜਿੱਤਣ ਲਈ 2002 ਵਰਗੀ ਹਿੰਸਾ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਨਾ ਦੇ ਸਕੇ।

ਇਹ ਗੱਲ ਨੋਟ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਹੈ ਕਿ ਮੋਦੀ ਸਰਕਾਰ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਆਰਥਿਕ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਆਤਮ-ਨਿਰਭਰ ਅਤੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਆਪਣੇ ਵਾਅਦਿਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ‘ਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਮੌਕਿਆਂ ਦੀ ਘਾਟ ਇੱਕ ਵਜ੍ਹਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਲੋਕ ਭਾਰਤ ਤੋਂ ਪ੍ਰਵਾਸ ਕਰਕੇ ਕੈਨੇਡਾ ਆਉਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹਨ। ਇਸ ਨੇ ਮੋਦੀ ਨੂੰ ਧਰਮ ਦੀ ਸਿਆਸਤ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਵੀ ਹਮਲਾਵਰ ਹੋ ਕੇ ਜੁਟਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਮੁਹੱਈਆ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੱਕ ਮੋਦੀ ਨੇ ਹਿੰਦੂ ਵੋਟਰਾਂ ਨਾਲ ਭਾਜਪਾ ਦੇ ਮੁੱਖ ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਰਾਹੀਂ ਆਪਣਾ ਹਮਾਇਤੀ ਆਧਾਰ ਬਣਾਈ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਅਪੀਲ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਵੋਟ ਵਟਨੀਕਤਾ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਪਾਈ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਜੋ ਮੋਦੀ ਨੂੰ ਦਬੱਲਿਆ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਦਲ ਨੂੰ ਸੱਤਾ ‘ਚ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਵੇ, ਜੋ ਧਰਮ ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਸਹਿਣਸ਼ੀਲ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੈਰ-ਭਾਜਪਾ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਮਨਮਾਨੀਆਂ ਕਰਨ ਦੀ ਖੁੱਲ੍ਹ ਨਹੀਂ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਆਰ.ਐੱਸ.ਐੱਸ. ਨਾਲ ਪਿਛੇ-ਪਿਛੇ ਦੀ ਗੇੜ ਜਾਂ ਸੋਝੇ ਲਾਭਾਂ ਲਈ ਬਹੁਗਿਣਤੀਵਾਦੀ ਸਿਆਸਤ ਖੋਣਣ ਦੀਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਪਿਛਲੀਆਂ ਗ਼ਲਤੀਆਂ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬਣਾਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਮੋਦੀ ਨੂੰ ਸੱਤਾ ‘ਚ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਮੁੱਢਲਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ।

ਸੰਘ ਦੀ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਦਾ ਲਗਾਤਾਰ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਕੁਝ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਬਾਕੀਆਂ ਨੇ ਨਿਰੋਲ ਮੋਕਾਪੂਸਤੀ ਵਿੱਚੋਂ ਹਿੰਦੂ ਰਾਸ਼ਟਰਵਾਦ ਦਾ ਪੱਠਾ ਖੋਲ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਛਾੜਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਇਮਾਨਦਾਰ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨੀ ਪੱਧਰ ‘ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਾਰਕੁਨਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਅਸਲ ਤਬਦੀਲੀ ਲਿਆ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਇਦ ਇਹ ਅਹਿਸਾਸ ਨਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਆਰ.ਐੱਸ.ਐੱਸ. ਨੇ ਪ੍ਰਧਾਨਤਾ, ਨਿਆਪਾਲਕਾ, ਹਥਿਆਰਬੰਦ ਸੈਨਾਵਾਂ, ਸਿਨੇਮਾ, ਮੀਡੀਆ ਅਤੇ ਅਕਾਦਮਿਕ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਘੁਸਪਾਏਵਾਜ਼ੀ ਸਮਾਜ ਦਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਬਹੁਤ ਨੁਕਸਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ; ਸੰਘੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਉਸਾਰੇ ਗਏ ਸੱਤਾ ਲਾਭ ਤੇ ਤੌਰ ਤੇ ਮੋਦੀ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੇ ਸਾਲ ਲੱਗ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਮੋਦੀ ਅਤੇ ਆਰ.ਐੱਸ.ਐੱਸ. ਨੂੰ ਸੱਤਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਫ਼ਰਤ ਦੀ ਵਿਰਾਸਤ ਦੀ ਰਹਿੰਦ-ਪੂਰਦ ਨੂੰ ਮਿਟਾਉਣ ਲਈ ਲੰਮਾ ਸਮਾਂ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ।

...ਤਾਂ ਕਿ ਧਰਤੀ 'ਤੇ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਧੜਕਦੀ ਰਹੇ

ਪਿਛਲੇ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਲਗਾਤਾਰ ਨਾੜ ਨੂੰ ਲਗਾਈ ਜਾ ਰਹੀ ਅੱਗ ਨਾਲ ਵਾਧਰ ਰਹੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਅਘਬਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਸੁਰਖੀਆਂ ਬਣ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਮਨ ਵਲੂੰਧਰਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤੇ ਵਾਤਾਵਰਣ ਪ੍ਰੇਮੀਆਂ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਪਰ ਘਟਨਾਵਾਂ ਹੋਰ ਅੱਗੇ ਤੁਰਦੀਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ।

ਸ੍ਰੀ ਮੁਕਤਸਰ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਪਿੰਡ ਬਾਜਾ ਮਰਾੜ ਵਿੱਚ ਦੁਪਹਿਰ ਵੇਲੇ ਖੇਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕਣਕ ਦੇ ਨਾੜ ਨੂੰ ਲਾਈ ਅੱਗ ਕਾਰਨ ਪਰਵਾਸੀ ਮਜ਼ਦੂਰ ਪੰਜੂ ਮੜੜ ਅਤੇ ਸੰਤੋੜ ਮੰਡਲ ਦੀਆਂ ਭੁੱਗੀਆਂ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲੱਗ ਗਈ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਜਿੱਥੇ ਭੁੱਗੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪਿਆ ਸਾਮਾਨ ਬਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੜ ਕੇ ਸੁਆਹ ਹੋ ਗਿਆ, ਉੱਥੇ ਹੀ ਪ੍ਰਵਾਸੀ ਮਜ਼ਦੂਰ ਪੰਜੂ ਮੰਡਲ ਦਾ 1 ਸਾਲਾ ਬੱਚਾ ਵੀ ਅੱਗ ਲੱਗਣ ਕਾਰਨ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੜ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਦੀ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਹੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ। ਇਸ ਅੱਗ ਕਾਰਨ ਪੀੜਤ ਪਰਵਾਹ ਦੀ ਮੱਥ ਵੀ ਭੁਲਜ ਗਈ, ਜਿਸ ਦੀ ਵੀ ਮੌਕੇ ਉੱਤੇ ਹੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ।

ਗੁਰਦਾਸਪੁਰ ਦੇ ਪਿੰਡ ਖੁਲੇਵਾਲ ਵਿੱਚ ਨਾੜ ਨੂੰ ਲਗਾਈ ਅੱਗ ਕਾਰਨ ਇੱਕ ਖੁਬਸੂਰਤ ਪਾਰਕ ਸੜ ਕੇ ਸੁਆਹ ਹੋ ਗਿਆ। ਇਹ ਪਾਰਕ ਪਿੰਡ ਦੇ ਹੀ ਨਾਸਕ 'ਚ ਵਸੇ ਐੱਨ ਆਰ ਆਈ ਨੌਵਾਦਾਨ ਬੁਲੇਵਾਲ ਵੱਲੋਂ ਲੱਖਾਂ ਰੁਪਏ ਦਾ ਖਰਚ ਕਰਕੇ ਲਗਾਏ ਅਤੇ ਡੁੱਲਾਂ ਦੇ ਬੂਟੇ ਲਗਾ ਕੇ ਪਿੰਡ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਪਾਰਕ ਜਿੱਥੇ ਪਿੰਡ ਦੇ ਬੱਚੇ ਬਹੁਰਗ ਅਤੇ ਲੋਕ ਰੋਜ਼ਾਨਾ

ਸੇਰ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਫਿਰ ਫਲਾਂ ਦੇ ਬੂਟਿਆਂ ਤੋਂ ਬਣੇ ਇਸ ਥਾਂ ਤੇ ਆਪਣਾ ਸਮਾਂ ਬਿਤਾਉਂਦੇ ਸਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ 500 ਦੇ ਕਰੀਬ ਫਲਾਂ ਅਤੇ ਡੁੱਲਾਂ ਦੇ ਬੂਟੇ ਸੜ ਗਏ ਹਨ।

ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਤੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਵਿਭਾਗ ਵੱਲੋਂ ਕਿਸਾਨਾਂ ਨੂੰ ਖੇਤਾਂ ‘ਚ ਅੱਗ ਨਾ ਲਾਏ ਜਾਣ ਪ੍ਰਤੀ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਉਪਰਾਲਿਆਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਹਰ ਸਾਲ ਵਾਂਗ ਇਸ ਵਾਰ ਵੀ ਖੇਤਾਂ ‘ਚ ਕਣਕ ਦੇ ਨਾੜ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲਾਉਣ ਦਾ ਹੁਣਾਨ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਜਗਤਾਰ ਸਿੰਘ ਰਿਸ਼ੋਵਾਲ ਘਟਨਾਵਾਂ ਪ੍ਰਤੱਖ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਪਰਿੱਲ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਏ ਕਣਕ ਦੀ ਵਾਢੀ ਦੇ ਸੀਜ਼ਨ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ 11 ਮਈ ਤੱਕ 40 ਦਿਨਾਂ ਦੌਰਾਨ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਜ਼ਿਲ੍ਹਿਆਂ ‘ਚ ਕਣਕ ਦੇ ਨਾੜ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲਾਉਣ ਦੇ 6771 ਮਾਮਲੇ ਆ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ‘ਚੋਂ ਇਸ ਸੀਜ਼ਨ ਦੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮਾਮਲੇ 11 ਮਈ ਨੂੰ 1554 ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਕੜਿਆਂ ‘ਤੇ ਝਾਤ ਮਾਰੀ ਜਾਵੇ ਤਾਂ 2022 ‘ਚ 11 ਮਈ ਤੱਕ ਕਣਕ ਦਾ ਨਾੜ ਖੇਤਾਂ ‘ਚ ਸਾਫ਼ ਨੇ 13269 ਮਾਮਲੇ ਆ ਚੁੱਕੇ ਸਨ, ਜਦੋਂਕਿ 2021 ‘ਚ ਇਸ ਮਿਤੀ ਤੱਕ 7433 ਮਾਮਲੇ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ।

ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਣ ਕੰਟਰੋਲ ਬੋਰਡ ਨੈਟੋਲਾਈਟ ਰਾਹੀਂ ਖੇਤਾਂ ‘ਚ ਕਣਕ ਦਾ ਨਾੜ ਸੜਨ ਦੇ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਾਮਲਿਆਂ ‘ਚੋਂ ਸੱਠਾ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸਭ ਤੋਂ ਮੋਹਰੀ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਹੁਣ ਤੱਕ 707 ਮਾਮਲੇ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾ ਚੁੱਕੇ ਹਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਪਿਛਲੇ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅੱਗ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ 1385 ਮਾਮਲੇ ਆਏ ਸਨ।

ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਨਾੜ ਨੂੰ ਅੱਗ ਨਾ ਲਗਾਉਣ ਸੰਬੰਧੀ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਵਿਭਾਗ ਵੱਲੋਂ ਕਿਸਾਨਾਂ ਨੂੰ ਜਾਗਰੂਕ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ‘ਤੇ ਨਾਮਾਤਰ ਹੀ ਅਮਲ ਹੁੰਦਾ ਨਜ਼ਰੀ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਸੰਪੱਫ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੇ ਹੱਕਾਂ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਬਾਰੇ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਅਜੇ ਵੀ ਸਮਾਜ ਅਤੇ ਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਤੀ ਆਪਣੇ ਫਰਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਨਾਵਾਕਿਫ਼ ਹਾਂ।

ਉਪਰੋਕਤ ਘਟਨਾਵਾਂ ਪ੍ਰਤੱਖ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਨੂੰ ਹੁਮਾਮਾਨ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਜਿੱਥੋਂ ਕਿ ਨਾੜ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਹੋਰ ਵੀ ਬਹੁਤ ਨੁਕਸਾਨ ਹਨ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਸੁਚੇਤ ਹੋਣ ਦੀ ਬੇਹੱਦ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ। ਨਾੜ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲਗਾਉਣ ਨਾਲ ਫਲ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਮੌਲੂੜ ਅਤੇ ਆਰਗੈਨਿਕ ਕਾਰਬਨ ਸੜ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਅੱਗ ਕਾਰਨ ਮਿੱਤਰ ਕੀੜੇ, ਬੇਕਟੀਰੀਆ, ਉੱਲੀ, ਕਾਈ ਅਤੇ ਮਹੀਨ ਕੀੜੇ ਮਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਫਲ ਦੀ ਉਪਜਾਊ ਸ਼ਕਤੀ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਕੇ ਅਸੀਂ ਧਰਤੀ ਦੀ ਉਪਜਾਊ ਸ਼ਕਤੀ ਲਗਾਤਾਰ ਘਟਾਉਣ-ਘਟਾਉਣ ਉਸ ਨੂੰ ਖਾਬ ਕਰਨ ‘ਤੇ ਤੁਲੇ ਹੋਏ ਹ

